

**40 HADITHE
RRETH VIRTYTEVE
TË FATIME ZAHRASË**

(Paqja qoftë mbi të!)

Tiranë, 2023

Titulli: ***40 hadithe rreth virtyteve të Fatime Zahrasë*** (*Paqja qoftë mbi të!*)

I përzgjedhi dhe i përktheu: **Vullnet Merja**

Redaktoi: **Jerida Kulla**

Korrekttoi: **Vjollca Karaj**

Përkujdesja kompjuterike: **SabrieFeza**

Kopertina: **Isra Merja**

Botoi: Shoqata “Flladi” –Tiranë, 2023

**Me emrin e Allahut,
të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit**

Falënderimet i takojnë Allahut të Madhëruar. Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi Profetin Muhamed, mbi familjen e tij të pastër dhe mbi shokët e tij të zgjedhur!

Es Selamu alejkum ue rahmetullahi ue berakatuhu!

(Paqja, mëshira dhe begatitë e Allahut qofshin mbi ju!)

Lindja e Fatime Zahrasë

Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) lindi ditën e xhuma, më 20 Xhemadul Akhireh, pesë vjet pas dërgimit të Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e priti me gëzim të madh lindjen e vajzës së tij dhe e quajti Fatime.

Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) lindi dhe u rrit në shtëpinë e Profecisë, në kohën e ardhjes së mesazhit dhe u ushqye me

besim dhe moral të lartë. Allahu donte që fëmijëria e Fatimes të fillonte në atë situatë, e cila ishte më e vështira e situatave për përhapjen e mesazhit (Islamit), për shkak të poshtërimeve dhe egërsisë së sundimtarëve. Në këtë kohë, kurejshët japin urdhër që njerëzit të mos përziheshin me Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe atij, së bashku me xhaxhallarët dhe sahabët , i bënë bllokadë. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) hyri në zonën e Ebu Talibit. Bashkë me të hyri gruaja e tij sakrifikuese, Hatixheja (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe vajza e tij, Fatimja. Periudha e bllokadës ishte e vështirë, madje shumë e rëndë. Por Allahu i Madhëruar i ndihmoi ata, kështu që

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), së bashku me të afërmit dhe sahabët e tij, dolën prej kësaj bllokade. Kjo periudhë e rëndoi tepër Hatixhenë (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe orët e ndarjes së saj prej kësaj bote po afroheshin. Ajo vdiq në të njëjtën vit. Po ashtu, në atë vit vdiq Ebu Talibi, xhaxhai i Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), i cili ishte mbrojtësi i tij dhe i mesazhit islam. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) u pikëllua së tepërmi, kur vdiq Hatixheja dhe Ebu Talibi. Ai vit u quajt viti i hidhërimit. Jo vetëm Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) u hidhërua në atë vit, por edhe Fatimja, e

cila ishte vajzë e vogël, u prek prej këtyre fatkeqësive.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e përkëdhelte e ledhatonte me dashuri dhe ngrohtësi Fatimen e vogël, për t'ia lehtësuar sado pak humbjen e nënës. Ai e donte shumë atë, por edhe ajo linte kokën për të. Nuk gjendej person më i dashur në zemrën e tij, siç ishte Fatimja. Gjithmonë ua përmendte shokëve të tij virtytet dhe pozitën e saj në këtë umet, që myslimanët ta dinin se çfarë vendi ka ajo dhe pasardhësit e saj në umetin islam, me qëllim që ata t'ia japin të drejtat asaj, ta ruajnë e ta respektojnë jo vetëm pozitën e

saj, por edhe të mbrojnë pasardhësit e saj pas largimit të tij.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) u thoshte myslimanëve: *“Fatimja është pjesë e imja. Kush e zemëron atë, më ka zemëruar mua!”*¹

*Fatimja është pjesë e imja. Kush e ofendon atë, më ka ofenduar mua!”*²

¹ “Sahih Bukhari”, vëll. 2, f. 185; “Musned Ahmed”, vëll. 4, f. 332; “Mustedrekul Hakim”, vëll. 3, f. 154.

² “Musned Ahmed”, vëll. 4, f. 5; “Khasaisu En Nisai”, f. 25. Në të thuhet: *“Kush e ofendon Profetin, veprat e tij janë të papranueshme”*.

Fatimja emigron

Allahu i Madhëruar donte që Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) të shihte periudhën e konfliktit të mesazhit në Mekë dhe vështirësitë që kalonte babai i saj, së bashku me poshtërimet që i bëheshin atij nga ana e kurejshëve jobesimtarë e paganë; ta shikonte babanë e saj dhe besimtarët, duke përhapur mesazhin islam. Ky mjedis ndikoi te Fatimja dhe ndihmoi në forcimin e personalitetit të saj. Kurejshët nuk i ndaluan torturat dhe ofendimet.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) vendosi të emigrojë për në Medine (Jethrib). Ai doli nga Meka natën fshehtazi, duke lënë vatanin e tij, të dashurit e tij, të afërmit e tij, Fatimen dhe djalin e xhaxhait të tij, Ali ibn Ebu Talibin, ndihmësin e tij në çdo situatë. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) fjeti në shtratin e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), i cili e porositi Aliun që t'i çojë amanetet te pronarët e tyre. Pastaj Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e urdhëroi Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*) të shkonte në Medine dhe të marrë me vete Ehli Bejtin e tij. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e zbatoi porosinë e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi*

familjen e tij!) dhe bleu deve, për t'i përdorur për udhëtim. Ai mblodhi familjen dhe të afërmit e tij. Në mes tyre ndodheshin katër Fatimetë: Fatimja, e bija e Profetit; Fatimja, e bija e Esedit (nëna e Aliut) dhe rritësja e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*); Fatimja, e bija e Zubejrit, i biri i Abdul Mutalibit dhe Fatimja, e bija e Hamzait, i biri i Abdul Mutalibit. Me ta shkoi Ejmeni dhe Ebu Uakid El Lejthij. Kurejshët u ndjenë ngushtë dhe të papërgatitur prej këtij veprimi të Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe vendosën të grabisin karvanët e muhaxhirëve, duke dërguar tetë kalorës për të vrarë Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*). Këta kalorës u takuan me karvanin e Aliut, pranë Daxhnanit.

Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) i urdhëroi dy shokët e tij, që të largohen. Pastaj u afrua te gratë dhe i zbriti nga devetë. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) i priti ata (kurejshët) me shpatën e tij, sepse e dinte gjuhën e xhahilëve dhe u fliste atyre me gjuhën që ata kuptonin. Ata e fyen dhe e kërcënuan, që të kthehej.

- Po, nëse nuk e bëj? – ua ktheu Aliu.
- Do të kthehesh me dhunë, - i thanë ata.

Ata u afruan dhe Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) qëndroi mes tyre dhe mes karvanit të Ehli Bejtit. Te ai u afrua Xhunati (rob i Harb ibn Umejhit). Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e goditi me shpatë, duke e prerë në dy

pjesë, derisa shpata hyri në shpatullën e kalit të tij. Pastaj Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) iu vërsul të tjerëve dhe ata u shpërndanë, duke iu lutur atij, që të mos i vriste. Aiu (*Paqja qoftë mbi të!*) ua ktheu atyre: “Unë jam nisur për te vëllai im, te djali i xhaxhait tim, te i Dërguari i Allahut. Kush do të mbrojë kokën dhe gjakun e tij, të bashkohet me mua!”³. Kalorësit e kurejshëve u kthyen të mposhtur. Karvani i Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) nisi marshimin e tij me mallëngjim, për t’u takuar me të Dërguarin e Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

³ “Hashim Ma’ruf El Hysejni”, Siretul Mustafa, f.159.

Pas emigrimit, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) mbërriti në Jethrib (Medine) dhe qëndroi në Kuba, për të pritur Aliun dhe Fatimen (*Paqja qoftë mbi ta!*). Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) i tha Ebu Bekrit, i cili kërkoi prej tij që të hyjnë në Medine: “Unë nuk do të hyj aty, derisa të vijë djali i xhaxhait tim, së bashku me vajzën time”.⁴

Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e vazhdoi ecjen në këmbë dhe nuk hipi as në kalë e as në deve. Këmbët e tij u ënjtën prej rrugës së gjatë. Kur karvani mbërriti në Kuba, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin*

⁴ “Hashim Ma’ruf El Hysejni”, Siretul Mustafa, f.258.

mbi të dhe mbi familjen e tij!) u gëzua shumë dhe tha: “*Më thirrni Aliun*”. Atij i thanë se ai nuk mund të ecë prej dhimbjes së këmbëve. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) shkoi tek ai dhe e përqafoi me sy të përlotur, si mëshirim e keqardhje prej dhimbjes së këmbëve të tij. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) i njomi duart e tij me pështymën e vet dhe fërkoj këmbët e Aliut, i cili nuk u ankua prej dhimbjes së tyre, deri sa vdiq.⁵

⁵ “Hashim Ma’ruf El Hysejní”, Siretul Mustafa, f.258.

Aliu martohet me Fatimen

Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) kjo vajzë e bukur, e ndershme, fisnike, jetonte në kraharonin e babait të saj, Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), në Medine. Sytë e njerëzve e shikonin dhe disa sahabë flisnin me veten e tyre dhe kishin dëshirë të martoheshin me Fatimen e të nderoheshin me prejardhjen prej babait të saj. Ajo ishte gruaja më e famshme në nder, në fe, në besnikëri. Pozita e saj ishte e lartë tek Allahu. Shumë sahabë (shokë) të

Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), si, Ebu Bekri, Umer ibn Khatabi e të tjerë prej të njohurve kurejsh, i kërkuan atij të martohen me Fatimen, por Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) u kërkonte atyre të falur, duke u thënë se akoma nuk i kishte zbritur urdhri.⁶ Kur Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) i kërkoj ndjesë Ebu Bekrit dhe Umerit për kërkesën e tyre, ata të dy shkuan tek Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), i cili po ujjiste hurmat dhe i thanë atij: “Ne e dimë afërsinë tënde me Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi*

⁶ “Dhakhairul Ukba”, Et Tabari, f.30.

familjen e tij!), sepse ti je i pari që pranove Islamin. Sikur të shkosh te Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) dhe të kërlesh të martohesh me Fatimen. Allahu do të ta shtojë ty favorin".

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e ndërpreu punën, mori abdes, u la dhe veshi xhyben e tij. Fali dy rekate namaz, veshi shapkat e tij dhe u nis për te Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), i cili ndodhej në shtëpinë e Umu Selemes. Ai e përshëndeti Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) me selam dhe ai ia ktheu selamin. Pastaj Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) u ul pranë

Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe shikonte në tokë.

- Mos të duhet ndonjë gjë? – e pyeti Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

- Po, kam ardhur të kërkoj dorën e vajzës tënde për martesë, - iu përgjigj Aliu.
- A je dakord, o i Dërguari Allahut, për këtë martesë?

- Unë shikova fytyrën e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), e cila shkëlqente prej gëzimit, - tregon Umu Seleme. - Pastaj i buzëqeshi Aliut dhe hyri te Fatimja.

- Ti e di mirë se çfarë pozite ka Ali ibn ebu Talibi në Islam dhe e di afërsinë tënde fisnore me të. - filloi bisedën Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*). - Unë iu luta Zotit tim, që të të martojë ty me krijesën më të favorshme dhe me të dashur tek Ai. Aliu përmendi diçka që ka lidhje me ty. Çfarë mendimi ke?

Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) heshti. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) doli jashtë, duke thënë: “Allahu Ekber! Heshtja e saj është vendimi i saj”.

Pastaj shkoi te Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe e pyeti.

- O Ali, çfarë zotëron që të martoj ty me vajzën time?

- Shpatën, mburojën dhe devenë (në një hadith tjetër kalin).

- Për sa i përket shpatës tënde, të nevojitet, që të luftosh në Rrugën e Zotit dhe të luftosh armiqtë e Tij. Deveja të duhet për të ujitur hurmat dhe të udhëtosh. Ndërsa për mburojën, bëj ç'të duash.

Aliu ia shiti mburojën Othman ibn Afanit për 480 dërhëmë dhe ia dha Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*).⁷

⁷ "Mexhalisus Sunnijeh", Sejid Muhsin El Emijni, vëll. 3, f. 73-74.

Pasi Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) iu plotësua dëshira e tij me këtë martesë të lumtur, me urdhër prej Zotit Fuqiplotë, ai dëshiroi që këtë lajm ta përhapë në mesin e myslimanëve. Për këtë urdhëroi Enes ibn Malikun, që të grumbullojë një grup sahabësh, që ta përhapin këtë lajm.

- Unë i ftova ata. Kur u grumbulluan te Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), u ulën në vendet e tyre. – tregon Enesi. - Aliu nuk ishte i pranishëm, sepse Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e kishte ngarkuar për të kryer një porosi të tij. Më pas fjalën e mori Profeti

Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!).

- Falënderimet janë për Allahun për mirësitë e Tij, i Adhuruari për fuqinë e Tij, i Plotfuqishmiti për sundimin e Tij, i Frikëshmi për shkak të dënimit të Tij, Zbatuesi i urdhrave të Tij në tokë dhe qiell, i Cili i krijoi krijesat me fuqinë e Tij, i dalloj ato me ligjet e Tij, i lartësoi me fenë e Tij, i nderoi me të Dërguarin e Tij, Muhamedin. Allahu i Lartësuar dhe Fuqiplotë e ka caktuar martesën shkak për brezat e ardhshëm. Ai më ka urdhëruar që të martoj Fatimen, bijën e Hatixhesë me Aliun.

Pastaj Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) urdhëroi që t'i sjellin hurma, të cilat i vendosi para nesh.

- Urdhëroni e merrni, - i qerasi Profeti Muhamed *(Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*.

Në atë kohë, papritur hyri Aliu. Profeti Muhamed *(Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)* i buzëqeshi atij.

- Allahu më urdhëroi, që të martoj ty me Fatimen, me shumë 400 mithkal argjendi, nëse pranon. - iu drejtua Aliut Profeti Muhamed *(Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*.

- Po, e pranoj atë, o i Dërguari i Allahut, - u përgjigj Aliu.

- Allahu ju bashkoi juve të dy dhe lumturoi gjyshin tuaj. Ju ka bekuar juve të dy dhe prej jush do të sjellë pasardhës shumë të mirë, - foli Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!).

- Betohem në Allah! Allahu solli nga ata pasardhës shumë të mirë”.⁸

⁸ “Dhekhairul Ukbu”, Tabari, f. 30-31.

Martesa e pashog

Kështu, pra, kjo martesës përfundoi dhe Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) martoi Aliun me Fatimen (*Paqja qoftë mbi ta!*). Kjo martesë ishte urdhri i Zotit dhe me këtë martesë u bashkuan dëshirat. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) u gëzua pa masë dhe ky gëzim dukej në fytyrën e tij vezulluese. Lumturia kishte mbushur zemrën atij. Kur Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ia komunikoi këtë lajm Aliut, ai e priti këtë dhuratë hyjnore me falënderim dhe

lavdërim, duke i bërë sexhde Allahut. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e martoi Fatimen me mehër (prika që i jepet vajzës, kur fejohe) të pakët dhe shtëpinë e saj e veshi me atë masë sa ishte mehri, që brezat e të gjithë kohërave ta dinë se gjërat materiale janë të zhdukura dhe të vogla para vlerave dhe kuptimeve të larta shpirtërore. Aliu ia dha Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) mehrin. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) mori pjesë vetë në përgatitjen e shtëpisë së vajzës së tij, që ishte e vogël dhe e varfër në pajisje, por e madhe për nga humanizmi dhe morali. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi*

familjen e tij!) dërgoi në treg disa prej shokëve të tij për të blerë pajisjet e shtëpisë së re të Fatimes. Këto pajisje përmbledhnin: dyshekun, mbulesat, hastra, disa pajisje për gatim, pak veshje dhe erëra aromatike.

Gjithashtu, edhe Aliu shkoi për të përgatitur shtëpinë e tyre të thjeshtë. Ai shtroi tokën e shtëpisë me rërë të imët, vendosi një dërrasë të gjatë në mur për të vendosur rrobat mbi të. Pasi përfundoi përgatitjen e shtëpisë, Aliu po priste Fatimen të vinte. Pas një muaji, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!)* e mori vesh se Aliu kishte dëshirë ta çonte Fatimen në shtëpinë e re dhe ai e pranoi kërkesën e tij.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) kujdesej shumë për Fatimen, me qëllim që t'ia zëvendësonte mungesën e dashurisë së nënës së saj të dashur, Hatixhesë. Ai ndihmoi në organizimin e martesës dhe kërkoi prej grave të tij që ta përgatisin Fatimen ashtu siç përgatiten vajzat në natën e martesës. Pastaj ftoi që të shtrohet tryeza e gostisë, të cilën e përgatiti Aliu, duke u ndihmuar nga muhaxhirët (emigrantët) dhe ensarët (ndihmuesit).

Sherhabil ibn Said el Ensari ka transmetuar: “Në mëngjesin e ditës së dasmës, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) i tha Fatimes: ‘Unë të martova ty me zotërinë e

rreth virtyteve të Fatime Zahrasë (Paqja goftë mbi të!)

kësaj dynjaje. Në Ahiret ai do të jetë prej të mirëve’.

Ai hyri te Fatimja. Në dorë mbante një gotë me qumësht dhe i tha asaj: ‘Pije këtë, t’u bëfsha kurban!’

Pastaj i tha Aliut: ‘Pije këtë, djali i xhaxhait tënd u bëftë kurban për ty!’

Në këtë mënyrë përfundoi martesja dhe u plotësua ndërtimi i shtëpisë së re. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ishte themeli i kësaj shtëpie. Me këtë ai ndërtoi ligjet, jetën dhe filozofinë e martesës.

Fatimja bashkëshorte

Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) hyri në shtëpinë e thjeshtë të burrit të saj, Ali ibn ebu Talibit (*Paqja qoftë mbi të!*), e gëzuar dhe jetoi me të e lumtur. Në shtëpinë e saj nuk gjendej ashpërsia e vrazhdësia. Ajo ishte gruaja e Aliut, e trimit dhe e guximtarit, e mbajtësit të flamurit të fitoreve në xhihad. Prandaj ishte e domosdoshme që edhe ajo të ishte në shkallën më të lartë të këtij misioni të rrezikshëm, të ishte për Aliun ashtu siç ishte për babanë e saj. Ta shoqërojë atë në xhihad, të durojë

vështirësitë e jetës dhe fazat e vështira të mesazhit. Vërtet, ajo ishte në shkallën më të lartë të misionit të saj, për të cilin Allahu e zgjodhi.

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), për martesën e tij, ka thënë: “Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) më thirri mua.

- Urdhëro, o i Dërguari i Zotit, - i thashë unë.

- Hyr në shtëpinë tënde! – më foli i Dërguari i Allahut. - *Fatimja është pjesë e imja. Hidhërohem me hidhërimin e saj dhe gëzohem, kur është e gëzuar.*

- Pasha Allahun! - vazhdon rrëfimin Aliu. - Unë nuk e zemërova dhe as nuk e përbuza asnjëherë Fatimen, derisa Allahu ia mori shpirtin asaj. As ajo nuk më zemëroi dhe nuk më kundërshtoi kurrë. Sa herë që e shikoja atë, hidhërimet dhe lëndimet largoheshin nga unë.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), edhe pse e martoi Fatimen, nuk hoqi dorë prej asaj, përkundrazi, i zgjati dorën e ndihmës dhe të dashurisë, duke e rrethuar Aliun dhe Fatimen me përkujdesje dhe ngrohtësi. Të dy bashkëshortët jetuan të mbuluar me hijen e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe nën kujdesin e tij. Profeti

Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) i dha asaj aq shumë dashuri edhe pas martesës, sa që asnjërit nuk ia kishte dhënë më parë. Përkujdesi i tij për Fatimen ishte aq i madh, sa ajo ishte personi i fundit që përshëndeste, kur nisej për udhëtim apo xhihad dhe ishte personi i parë që takonte, kur kthehej nga rruga e gjatë dhe lufta.

Fatimja kujdesej për shtëpinë dhe rregullin e saj. Ajo nuk ka pasur shërbyes/e. E gjithë jeta e saj ka qenë sakrificë dhe xhihad. Ajo bluante miellin, bënte brumë dhe piqte bukë me duart e saj. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe Imam

Aliu e shikonin Fatimen dhe e ndihmonin atë, duke ia lehtësuar lodhjet.

Transmetohet se një ditë, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) hyri në shtëpinë e Fatimes dhe e gjeti duke qarë. Ajo po bluante me mokër. Kishte hedhur xhyben e punuar me lesh deveje. Kur Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e pa, sytë i lotuan.

- O Fatime! - i tha i përbotur Profeti. - Përtypi hidhërimet e botës së sotme për të mirat e Ahiretit nesër.

- O i Dërguari i Allahut, unë falënderoj Zotin për të mirat e Tij dhe për pushtetin që ka, - iu përgjigj Fatimja.⁹

Një ditë Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) hyri në shtëpinë e Fatimes. I gjeti ata duke bluar.

- Cilin prej jush do të zëvendësoj? – i pyeti Profeti Muhamed.

- Fatimen, sepse ajo është e lodhur, - iu përgjigj Aliu.

⁹ “Tenbihul Khauatir ue nez’hatul Nauadhir”, Ebu Hasan Uaram ibn Ebi Farr’rras El Malikij El Eshterij, vëll. 3, f. 230.

Fatimja u çua dhe u ul Profeti Muhamed
(*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi
familjen e tij!*) dhe filloi të bluajë me Aliun.¹⁰

¹⁰ “Tenbihul Khauatir ue nez’hatul Nauadhir”, Ebu Hasan Uaram ibn Ebi Farr’rras El Malikij El Eshterij, vëll. 3, f. 230.

Fatimja nënë

Pema e profecisë i dha frytet e saj. Fatimja lindi Hasanin, pastaj Hysejnin (*Paqja qoftë mbi ta!*). Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e priti lindjen e tyre ashtu siç priti lindjen e Fatimes dhe i quajti ata, njërin Hasan dhe tjetrin Hysen. Ata zunë vendin e fëmijëve të dashur në zemrën e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Kjo marrëdhënie prindërore mes Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi*

të dhe mbi familjen e tij!) dhe mes Hasanit dhe Hysenit filloi që me lindjen e tyre. Sa herë përqafonte Hasanin dhe Hysejnin, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) thoshte: “Çdo fëmijë ka babain dhe të afërmit e babait, me përjashtim të fëmijëve të Fatimes, sepse unë jam babai dhe më i afërmi i tyre.¹¹ Këta të dy janë fëmijët e mi. Kush i do ata, më do mua”.¹²

Myslimanët e asaj kohe e kanë parë dashurinë e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) për Hasanin dhe Hysejnin, kujdesin e tij në edukimin e tyre dhe pozitën që kishin ata te Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i*

¹¹ “Dhekhairul Ukba”, Tabari, f. 121.

¹² “Dhekhairul Ukba”, Tabari, f. 124.

Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!). Pas Hysenit, Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!)* lindi Zejneben, trimëreshën e Kerbelasë dhe ndihmësen e Hysenit në xhihadin e tij. Ajo lindi më 17 Rexheb, të vitit të pestë Hixhri. Lajmi iu dërgua Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!)*, i cili shkoi te vajza e tij, për të marrë pjesë në gëzimin e saj. Vajzën e lindur, e quajti Zejneb. Ajo u tregua trimëreshë në xhihadin e Hysenit, në thertoren e Kerbelasë.

Pa kaluar shumë kohë, Fatimja lindi vajzë, fëmijën e saj të katërt. Kur mori vesh lajmin e lindjes së vajzës, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!)* shkoi te Fatimja (*Paqja qoftë*

mbi të!) dhe e quajti Zejnebi i vogël. Më pas ajo mori pseudonimin Umu Kulthum.

Hadithet e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) na zbulojnë se Fatimja është baza e Ehli Bejtit dhe nëna e imamëve. Në këto hadithe Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) flet për Fatimen, për burrin dhe për fëmijët e saj, duke treguar dashurinë që kishte për ta. Ne e dimë shumë mirë se çdo fjalë e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) është e përputhur me Mesazhin.

Ai i kujtonte ata, që të dëshmonte vendin dhe pozitën e tyre në mesin e

myslimanëve, që të bëjë të ditur rolin e tyre në këtë umet, si dhe të tregonte pozitën e tyre tek Allahu i Madhëruar.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë për Aliun, Fatimen, Hasanin dhe Hysejnin (*Paqja qoftë mbi ta!*): “Unë jam i dashur për atë që ju do ju dhe armik për atë që ju lufton ju”.¹³

¹³ Këtë hadith e kanë transmetuar: Hakimi në veprën “El Mustedrek”, vëll. 3, f. 149; Ibn Maxhah në parahyrjen e sunenit të tij, në kapitullin “Hasani dhe Hysejni”; Musned Ahmed ibn Hanbeli, vëll. 2, f. 442; Sujuti në “Durr'rrul Menthur”; Saduku në “Me'anij Akhbar”; Et Tusij në librin “Amalij”; Et Tabari në librin “Dhakhairul Ukba”, f. 23 etj.

Ky hadith tregon se Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) shihte tek ata besimin dhe vazhdimin e mesazhit të tij.

Për këtë, ai e bëri dashurinë ndaj tyre, dashuri për të dhe armiqësinë ndaj tyre armiqësi për të. Siç e dimë, dashuria për Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) është dashuri për Allahun dhe armiqësia ndaj Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) është armiqësi ndaj Allahut të Madhëruar.

Fatimja luftëtare (*muxhahide*)

Qëkur hyri në Medine, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) punonte për shembjen e bazave të injorancës dhe shkuljen e rrënjëve të saj. Pra, jeta e tij në Medine ishte xhihad (përpjekje, sakrificë) dhe ndërtim. Këtë periudhë të vështirë sakrifice e pa edhe Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*), e cila i përjetoi me shpirtin e saj. Ajo mori pjesë në fatkeqësitë dhe vështirësitë e babait të saj. Ajo shikoi xhihadin e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi*

familjen e tij!) dhe luftërat e tij. Ajo e pa atë të plagosur (në Uhud), pa përpjekjet e munafikëve, për ta poshtëruar atë. Ajo pa vrasjen e xhaxhait të saj, Hamzait, (Esedullahi, luani i Allahut) dhe të besimtarëve. I afrohet babait të saj dhe sytë i lotojnë. Ajo përpiquej të mjekonte plagën e tij. Burri i saj, Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), hidhte ujë mbi plagë dhe ajo e lante. Kur e pa se ndërprerja e gjakut ishte e vështirë, mori një copë hastre prej kashte, e dogji atë, deri sa u bë hi, pastaj hirin e vendosi mbi plagën e tij dhe e la aty, deri sa gjakrrjedhja u ndërpre.

Historia na tregon fakte të tjera, për përhapjen e Islamit dhe në durimin e tij, ku

ajo mori pjesë në luftërat e tij së bashku me babain e saj.

Transmetohet se, kur Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), u kthye nga një luftë e tij, hyri në xhami dhe fali dy rekate. Pastaj ai u nis për në shtëpinë e Fatimes, ashtu siç e kishte zakon, para se të shkonte te shtëpitë e grave të tij.

Transmetohet se në ditën e Hendekut, Fatimja shkoi te Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe e pa të atin të lodhur, pasi ai, së bashku me sahabët e tij, po hapnin tunelin (hendekun), për të mbrojtur Medinen dhe

Islamin. Ajo shkoi tek ai. Me vete kishte marrë kore buke dhe ia dha.

- Ç'është kjo, oj Fatime? - e pyeti Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

- U poqa ca kore djemve, (Hasanit dhe Hysejnit) dhe të solla ty prej tyre, - iu përgjigj Fatimja.

- O bija ime ky është i vetmi ushqim që hyn në gojën e babait tënd, që prej tre ditësh, - i tha Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

Kjo është një paraqitje për xhihadin e gruas myslimane, të cilën e kreu Fatimja në kohën Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i*

Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!). Ajo ishte pjesëmarrëse durimtare në çdo betejë që bënte Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) dhe sakrifikoi me të gjitha mundësitë e saj për përhapjen e Islamit. Ajo sakrifikoi krah për krah me babain e saj, me burrin e saj dhe me djemtë e saj, për një qëllim të vetëm, që historia t'i shënojë këto mësimë praktike dhe brezat e ardhshëm, të rinjtë dhe të rejtat e këtij umeti, jo vetëm ta mësojnë besimin e vërtetë, por edhe të zbulojnë se si ndikon praktikimi i besimit islam në jetën e gruas.

Fatimja e përkushtuar (*el betul*)

Vija e Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) në asketizëm dhe në ibadet është vijë e drejtë dhe e pastër islame, ashtu siç ishte Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Por asketizmi dhe ibadetet në vijën e tyre nuk kanë kuptimin që të shkëputen nga jeta dhe të largohen prej përgjegjësive shoqërore. Asketizmi të jetë ndaj kënaqësive të kësaj bote të paqëndrueshme. Ibadeti në vijën e tyre ka kuptimin, që jeta të jetohet sipas dëshirës së Allahut dhe marrëdhëniet në mes tyre

dhe Atij të jenë të pastra dhe sa më të forta. Kështu e gjejmë Zahranë (*Paqja qoftë mbi të!*). Ajo ishte besimtare, adhuruese, prandaj u quajt “betul”, për shkak të ibadeteve të saj. Gjithashtu, e shohim jetën e saj të mbushur me xhihad, veprime, sakrifica, adhurime, thjeshtësi.

Esmaja, e bija e Amisit, ka transmetuar: “Unë isha te Fatimja dhe papritur hyri i Dërguari i Allahut. Fatimja kishte vënë në qafë një gjerdan floriri.

- O bija ime! Mos u ndiko prej thënieve të njerëzve se Fatimja është e bija e Muhamedit dhe duhet të veshësh veshjen e sundimtarëve, - i tha Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

Në atë moment ajo e zbërtheu gjerdanin dhe e shiti po atë ditë. Me vlerën e çmimit të tij bleu një skllav dhe e liroi. Lajmi i shkoi Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Ai u gëzua shumë dhe e bekoj Fatimenë”.¹⁴

Imam Hasani (*Paqja qoftë mbi të!*), për Fatimen (*Paqja qoftë mbi të!*), ka thënë: “Unë shikova nënën time, Fatimen, e cila u çua në natën e xhumasë dhe qëndroi duke u falur, derisa u duk sabahu. Unë e dëgjoja atë që lutej për myslimanët dhe myslimanet dhe përmendi emrat tyre. Ajo lutej shumë për ta dhe nuk lutej asnjëherë për veten e saj.

¹⁴ “Dhekhairul Ukba”, Tabari, f. 51; “El Mustedrek”, Hakim, vëll. 3, f. 152.

- O nënë, pse nuk lutesh për veten tënde, ashtu siç lutesh për të tjerët? - e pyeta unë.

- O biri im, komshiu, pastaj shtëpia, - u përgjigj.”¹⁵

Ky është morali i vajzës së Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), dashuria për të tjerët, zhveshja prej vetëpëlqimit, lutja për të tjerët, falje, dëshira që të tjerët të jenë të lumtur. Kjo është zemër e pastër, e madhe, e mbushur me dashuri dhe mirësi.

¹⁵ “Nafahat kudsijeh fi Anuar Fatimijeh”, Sejid Abdurrazak Kemunetul Husein, K. 13, f. 45. Citimet janë marrë nga jetëshkrimi i Zahrasë, Botim i bibliotekës “Zejnul Abidijn”, Kuvajt.

Fatimja e matur (el muhtesebe)

Drita e Islamit u përhap në të gjithë Gadishullin Arabik dhe Allahu i Madhëruar e plotësoi fenë e Tij nëpërmjet informimit të Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), i cili e vendosi umetin e tij në Rugën e Drejtë, duke ndërtuar shoqërinë, qytetërimin dhe shtetin. Kështu Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e përfundoi misionin e tij dhe erdhi koha që ai të kalojë në Botën e Përtejme. Ai u sëmur dhe sëmundja dita-ditës bëhej më e rëndë. Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) e shikonte atë

dhe ndiente se ishte e vetmja që do të mbante hidhërimet dhe vuajtjet. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e shihte Fatimen dhe tek ajo vërente mungesën e atij personi të dashur dhe fisnik. Sëmundja e tij nuk e linte që ta ndihmonte Fatimen dhe t'ia lehtësonte asaj hidhërimet dhe lëndimet. Ai e dinte se çfarë do t'i ndodhte asaj pas vdekjes së tij. Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) shkoi për të vizituar babain e saj. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e përshëndeti atë dhe e uli pranë vetes. I tha se po i vinte koha që të ndaheshin dhe ajo do të jetë personi i parë nga Ehli Bejtit i tij, që do vdiste pas tij. Fatimes i rrodhën lot. Pastaj Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut*

qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) i tha se ajo është më e zgjedhura e grave të këtij umeti dhe zonja e të gjitha grave të botës. Ajo buzëqeshi. Ditët e sëmundjes ishin të rënda dhe të zeza. Myslimanët i jetonin ato me ankth, kurse Fatimja i jetonte me hidhërim dhe dhimbje. Erdhi ora e udhëtimit të Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!)* nga kjo botë. Në këtë ditë njerëzit humbën planetin udhëzues dhe ndriçues. Me vdekjen e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!)* u mbyllën përgjithmonë në këtë tokë portat e sheriateve të Allahut.

Fatkeqësitë ishin të rënda për Fatimen. Ajo do të jetojë e hidhëruar, pas

largimit të babait të saj, duke pritur orën e shkuarjes tek ai dhe të jetojë me të në Xhenetin e përhershëm. Ajo nuk jetoi gjatë. Ndodhi ashtu siç e pati lajmëruar Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), se ajo do jetë e para që do të vdesë pas tij, nga Ehli Bejti. Historianët kanë mendime të ndryshme për kohën që ajo jetoi pas babai të saj. Disa prej tyre thonë se jetoi dyzet e pesë ditë, disa të tjerë thonë tre muaj dhe disa thonë se jetoi gjashtë muaj. Këtë periudhë kohe ajo e jetoi me durim, duke adhuruar Zotin e saj. Gjithashtu, ndihmoi në çështjen e kalifatit. Ajo qëndroi në krah të Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe ishte e bindur se kalifati i takon atij, pas Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi*

familjen e tij!). Ajo takohej me ensarët dhe muhaxhirët dhe diskutonte me ta çështjen e kalifatit.

Në atë kohë u zhvillua një konflikt mes saj, Ebu Bekrit dhe Umerit, rreth trashëgimisë së saj prej Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Fatimja i kërkoi Ebu Bekrit trashëgiminë e babai të saj, fedekun, atë që Allahu ia dha babait të saj në Medine. Ebu Bekri kundërshtoi, që t'ia jepte asaj atë që kërkoi dhe i tha se Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “Ne Profetët nuk trashëgojmë dhe atë që lemë pas nesh, është sadaka”. U zhvillua dialog i gjatë mes saj dhe Ebu Bekrit. Rezultati i këtij dialogu

ishte se Ebu Bekri qëndroi në mendimin e tij dhe nuk ia dha Fatimes atë që kërkoi, të drejtën e saj. Ebu Bekri u përpoq që Fatimja të ishte e kënaqur me të, para se ajo të vdiste dhe ta harronte atë që ndodhi. Por ajo vazhdoi të ketë të njëjtin mendim, se ka të drejtën e trashëgimisë së babait të saj, njëlloj siç trashëgojnë myslimanët trashëgimitë e baballarëve të tyre. Thënia e Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) se ne Profetët nuk trashëgojmë, nuk është e saktë, sepse Profeti Sulejman trashëgoi Daudin (*Paqja qoftë mbi të!*) siç thotë Kur'ani: **“E Sulejmani trashëgoi Daudin.”**¹⁶

¹⁶ Sure “Neml”, ajeti 16.

Edhe Zekeria (*Paqja qoftë mbi të!*) iu lut Allahut të Madhëruar, që t'i dhuronte fëmijë, me qëllim që të jenë trashëgues të tij. Allahu Fuqiplotë i dha Jahjan (*Paqja qoftë mbi të!*): **"...që të më trashëgojë mua dhe familjen e Jakubit. O Zoti im, bëje atë të pëlqyeshëm (për Ty)!"**¹⁷

¹⁷ Sure "Merjem", ajeti 6.

Vdekja e Fatimes

Hidhërimet iu shtuan Fatimes (*Paqja qoftë mbi të!*) pas vdekjes së babait të saj. Ajo u sëmur dhe çdo ditë dobësohej prej sëmundjes. Ishte e para që vdiq prej Ehli Bejtit, ashtu siç i tha Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Me gjithë sëmundjen e rëndë, në ditën e fundit, ajo dukej si e shëruar. U çua nga shtrati, lau fëmijët e saj, Hasanin dhe Hysejnin (*Paqja qoftë mbi ta!*) dhe i veshi ata. Pastaj kërkoi prej tyre që të shkojnë e të vizitojnë varrin e gjyshit të

tyre, Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Edhe pse dukej si e shëruar, Fatimja ishte e përgatitur për t'u takuar me babain e saj. Kur ndjeu se ora po afrohej, i kërkoi Esmasë, që t'i shtronte dyshekun në mes të dhomës. U shtri e kthyer nga kibla. Pastaj thirri Esmanë dhe Umu Ejmenin dhe kërkoi që të vinte Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*). Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) erdhi.

- O djali i xhaxhait! – i foli Fatimja. - Unë jam e gatshme dhe nuk shoh ndonjë pengesë, që të shkoj te babai im. Unë të porosis për disa gjëra, që ndodhen në zemrën time.

- Porosit për çfarë të duash, o bija e Profetit, - i foli Aliu.

Ai u ul tek koka e saj dhe i nxori të pranishmit që ndodheshin në dhomë.

- O djali i xhaxhait! Ti kurrë nuk më ke parë gënjeshtare, tradhtare, as nuk të kam kthyer ndonjëherë fjalë gjatë gjithë jetës, - i foli Fatimja.

- Estagfirallaf! – i tha Aliu. - Ti je më e ditura, më e ndershmja, më bujarja, më fisnikja dhe më e devotshmja te Zoti. Vdekja jote është shumë e rëndë për mua. Por kjo është gjë e domosdoshme dhe nuk iket prej saj. Allahu ma ripërtëriu fatkeqësinë e humbjes së Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi*

të dhe mbi familjen e tij!)). Vdekja jote është fatkeqësi e madhe. Ne të Zotit jemi dhe tek Ai do të kthehemi. Pasha Zotin! Kjo është fatkeqësia më e rëndë dhe nuk gjendet e ngjashme me të.

Të dy filluan të qajnë. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e vendosi kokën e saj në kraharorin e tij.

- Më porosit për çfarë të duash, sepse do të jem besnik, do t'i zbatoj ato që do të më urdhërosh, - i tha Aliu.

- Allahu të shpërbleftë me mirësi, o djali i xhaxhait! - i tha Fatimja. - Unë të porosis, së pari, pasi të kem ikur, të martohesh me Emametu, se ajo do të jetë

për fëmijët e mi si unë dhe burrat kanë nevojë për gra.¹⁸

Pastaj ajo e porositi për gjëra të tjera, deri sa e plotësoi porosinë e saj. Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) i dha lamtumirën Aliut dhe Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) dhe shpirti i saj i pastër u ngrit në Botën e përherëshme dhe të begatë. Zëri i vajtimit për Fatimen (*Paqja qoftë mbi të!*) tundi gjithë Medinen dhe lëndoi të gjitha zemrat e besimtarëve. Gratë e ensarëve, muhaxhirëve dhe banorët e Medines u grumbulluan te dera e shtëpisë së Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*).

¹⁸ "Mexhalis Synije", Sejid Muhsin El-Emin, vëll. 2, f. 123.

Të gjithë prisnin të mërzhitur, për ta përcjellë Fatimen për në shtëpinë e saj të fundit. Aliu i tha Selmanit dhe Ebu Dherrit, që të shpërndahen të gjithë, sepse Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) kishte porositur që xhenazen e saj të mos e përcillnin njerëzit dhe asnjë të mos e shihte trupin e saj. Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e lau atë dhe asnjë grua tjetër, përveç Esmasë, e bija e Umejes, nuk mori pjesë.¹⁹

Hasani dhe Hysejini (*Paqja qoftë mbi ta!*) mbanin ujë dhe e sillnin në vendin e larjes. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e qefinosi dhe i fali xhenazenë. Trupi i saj i pastër qëndroi në shtëpi, deri sa sytë e banorëve

¹⁹ Esmaja, e bija e Umejes, është grua e dëshmorit Xha'ferr ibn Ebu Talib.

të Medines fjetën dhe i mbuloi errësira. Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e vendosi në arkivolin që e punoi Esmaja, e bija e Umejes dhe e dërgoi në varrezat Bakia. Përcjellësit e xhenazesë ishin: Aliu, Hasani, Hysejri, Amari, Mikdadi, Akili, Zubejri, Ebu Dherri, Selmani, Bedritu dhe disa prej beni Hashimit. Trupi i saj i pastër u vendos në Bakia dhe u mbulua në atë mënyrë, që të mos njihej prej banorëve të Medines. Kështu, Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) mbylli fletët e kësaj jete, për të filluar Jetën e përhershme, botën e Firdeusit dhe të jetë e gjallë përgjithmonë në ndërgjegjen e historisë islame dhe në zemrat e besimtarëve e besimtareve, anembanë botës.

40 HADITHE
RRETH VIRTYTEVE
TË FATIME ZAHRASË
(Pagja qoftë mbi të!)
NGA LIBRAT E EHLI SUNETIT
DHE EL XHEMATIT

Hadithi 1

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Kur të jetë Dita e Kiametit, një thirrës i caktuar nga Allahu, do të thërrasë e do të thotë: ‘O ju të tubuar! Ulni shikimin tuaj, deri sa të kalojë Fatimja’”.²⁰

²⁰ “Kenzul Ummali”, vëll. 13, f. 91 dhe 93; “Mumtekhâb Kenzul Ummali bi hamish el Musned”, vëll. 5, f. 96; “Es Seuâikul Muhrikah”, f. 190; “Usdul Gabeti”, vëll. 5, f. 523; “Tedhkirstul Khauasi”, f. 279; “Dhekhairul Ukba”, f. 48; “Menakib El Imamu Ali i ibn El Megazilij”, f. 356; “Nurul Ebsar”, f. 51-52; “Jenabiul Meueddeti”, vëll. 2, K. 56, f. 136.

المصادر: كنز العمال ج 13 ص 91 و 93، منتخب كنز العمال بهامش المسند ج 5 ص 96، الصواعق المحرقة ص 190، أسد الغابة ج 5 ص 523، تذكرة الخواص ص 279، ذخائر العقبى ص 48، مناقب

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَمْعِ، غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ حَتَّى تَمُرَّ
فَاطِمَةُ"

Hadithi 2

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Sa herë që më merrte malli për aromën e Xhenetit, i merrja erë qafës së Fatimes”.²¹

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“كُنْتُ إِذَا اشْتَقْتُ إِلَى رَائِحَةِ الْجَنَّةِ شَمَمْتُ رَقَبَةَ فَاطِمَةَ”

²¹ “Mumtekhab Kenzul Ummali”, vëll. 5, f. 97; “Nurul Ebsar”, f. 51; “Menakib El Imamu Ali i ibn El Megazilij”, f. 360.

المصادر: منتخب كنز العمال ج 5 ص 97، نور الأبصار ص 51، مناقب الإمام علي لابن المغازلي ص 360.

Hadithi 3

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
"Katër gra janë në botë: Merjemja, Asija, Hatixheja dhe Fatimja".²²

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"حَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَرْبَعٌ: مَرْيَمُ وَأَسِيَّةُ وَخَدِيجَةُ وَفَاطِمَةُ"

²² "Mustedrek es Sahihejni", vëll. 3, K. "Menakib (virtytet) Fatime", f. 171; "Sejr A'lam en Nubelai", vëll. 2, f. 126; "El Bidajetu uen Nihajetu", vëll. 2, f. 59; "Menakib El Imamu Ali", Ibn El Megazilij, f. 363.

المصادر: مستدرک الصحيحین ج 3 باب مناقب فاطمة ص 171، سير أعلام النبلاء ج 2 ص 126، البداية والنهاية ج 2 ص 59، مناقب الإمام علي لابن المغازلي ص 363.

Hadithi 4

4- Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“O Ali! Xhebraili më lajmëroi se Allahu të martoi ty me Fatimen”.²³

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"يا علي هذا جبريل ، يُخبرني أَنَّ اللهَ زَوَّجَكَ فَاطِمَةَ "

²³ “Menakibul Imam Ali” , marrë nga Er Rijadu en Nadiretu, f. 141.

المصدر: مناقب الإمام علي من الرياض النضرة: ص 141.

Hadithi 5

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Unë nuk kënaqesha, deri sa Fatimja të ishte e kënaqur”.²⁴

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"ما رَضِيتُ حَتَّى رَضِيتُ فَاطِمَةَ"

²⁴ “Menakib El Imamu Ali i ibn El Megazilij”, f. 342.

المصدر: مناقب الإمام علي لابن المغازلي: ص 342.

Hadithi 6

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“O Ali! Allahu më urdhëroi mua, që të të martoj ty me Fatimen”.²⁵

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"يَا عَلِيُّ إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أُزَوِّجَكَ فَاطِمَةَ"

²⁵ “Dhekhairul Ukba”, f. 30-31; “Tedhkirstul Khauasi”, f. 276; “Menakib El Imamu Ali”, marrë nga Er Rijadu en Nadiretu, f. 141; “Nurul Ebsari”, f. 53.

المصادر: الصواعق المحرقة باب 11 ص 142، ذخائر العقبى ص 30 و 31، تذكرة الخواص ص 276، مناقب الإمام علي من الرياض النضرة ص 141، نور الأبصار ص 53.

Hadithi 7

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Vërtet, Allahu e martoi Aliun me Fatimen”.²⁶

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"لَإِنَّ اللَّهَ زَوَّجَ عَلِيًّا مِنْ فَاطِمَةَ"

²⁶ “Es Seuaiikul Muhrikatu”, f. 173.

المصدر: الصواعق المحرقة ص 173.

Hadithi 8

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Të gjithë fëmijët e nënave i përkasin një fisi, përveç fëmijëve të Fatimes”.²⁷

8- قال النبي صلى الله عليه وآله:

“كُلُّ بَيْتٍ أُمٌّ يَنْتُمُونَ إِلَى عَصْبَةٍ، إِلَّا وَلَدَ فَاطِمَةَ ”

²⁷ “Es Seuaiuku el Muhrikatu”, f. 156 dhe 187. Shprehje e përafërt me këtë gjendet në “Mustedrek es Sahihejn”, vëll. 3, f. 179; “Kenzul Ummali”, vëll. 13, f. 101; “Is’afu err Rragibijn bi dhejl Nurul Ebsari”, f. 144.

المصادر: الصواعق المحرقة ص 156 و 187، قريب من لفظه فيستدرك الصحيحين ج3 ص 179، كثر العمال ج13 ص 101، إسعاف الراغبين بذيل نور الأبصار ص 144.

Hadithi 9

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Të gjithë fëmijët e femrës janë fëmijët e fisit të tyre, përveç fëmijëve të Fatimes”.²⁸

قال النبي صلى الله عليه وآله:
"كُلُّ بَيْتٍ أَتَى عَصَبَتُهُمْ لِأَيِّمِهِمْ مَا خَلَا وَلَدَ فَاطِمَةَ"

²⁸ “Kenzul Ummali”, vëll. 13, f. 101; “Es Sauaikul Muhrikatu”, f. 187-188; “Is’afu err Rragibijn bi hamish Nurul Ebsar”, f. 144.

المصادر: كنز العمال ج 13 ص 101/. الصواعق المحرقة ص 187 و 188/.
إسعاف الراغبين بهامش نور الأبصار ص 144.

Hadithi 10

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Njeriu më i dashur i familjes sime është Fatimja”.²⁹

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“أَحَبُّ أَهْلِي إِلَيَّ فَاطِمَةُ.”

²⁹ “El Xhamiu es Sagijr”, vëll. 1, f. 37, Hadithi 203; “Es Seuaukul Muhrikatu”, f. 191; “Jenabiul Meuddetu”, vëll. 2, K. 59, f. 479; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 93.

المصادر: الجامع الصغير ج 1 ح 203 ص 37، الصواعق المحرقة ص 191،
ينابيع المودة ج 2 باب 59 ص 479، كنز العمال ج 13 ص 93.

Hadithi 11

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë:
"Gratë më të mira të botëve janë katër:
Merjemja, Asija, Hatixhja dhe Fatimja".³⁰

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"خَيْرُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَرْبَعٌ: مَرْيَمُ، وَآسِيَةُ، وَحَدِيجَةُ، وَفَاطِمَةُ."

³⁰ "El Xhamiu Es Sagijr", vëll. 1, f. 469, Hadithi 4112;
"El Isabetu fij temjizi Es Sahabeti", vëll. 4, f. 378; "El
Bidajetu ue En Nihajdtu", vëll. 2, f. 60; "Edh
Dhekhairul Ukba", f. 44.

المصادر: الجامع الصغير ج 1 ح 4112 ص 469، الإصابة في تمييز الصحابة ج 4 ص 378،
البداية والنهاية ج 2 ص 60، ذخائر العقبى ص 44.

Hadithi 12

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Zonja e grave të banorëve të Xhenetit është Fatimja”.³¹

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَاطِمَةُ."

³¹ “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 94; “Sahijhu Bukharij”, K. “El Fadailu”, K. “Menakib (virytet) Fatime”; “El Bidajetu uen Nihajetu”, vëll. 2, f. 61.

Hadithi 13

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
"Kur më merrte malli për frutat e Xhenetit, puthja Fatimen".³²

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"إِذَا إِشْتَقْتُ إِلَى ثَمَارِ الْجَنَّةِ قَبَّلْتُ فَاطِمَةَ."

³² "Nurul Ebsar", f. 51.

المصدر: نور الأبصار ص 51.

Hadithi 14

Aishja ka thënë: “Nuk kam parë ndonjë më të ngjashëm në fjalë e bisedë me të Dërguarin e Allahut se sa Fatimen. Kur hynte tek ai, Profeti ngrihej në këmbë, e puthte atë dhe e ulte pranë tij dhe, kur hynte ai, Fatimja ngrihej në këmbë për të, e puthte dhe e ulte pranë vetes”.³³

روي عن عائشة أنها قالت:

ما رأيت أحداً أشبه حديثاً وكلاماً برسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من فاطمة، وكانت إذا دخلت عليه قام إليها فقبلها وأجلسها في مجلسه وكان النبي صلى الله عليه وآله وسلم إذا دخل عليها قامت من مجلسها فقبلته وأجلسته في مجلسها.”

³³ “Sunenu Tirmidhi”, vëll. 5, f. 700, Hadithi 3872; “Fadailu Sahabe”, Nisaijut, f. 68.

المصادر: سنن الترمذي 5: 700 | 3872. وفضائل الصحابة | النسائي: 68.

Hadithi 15

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Të parët që hyjnë në Xhenet, janë Aliu dhe Fatimja”.³⁴

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ: عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ."

³⁴ “Nurul Ebsar”, f. 52; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 95.

المصادر: نور الأبصار ص 52، قريب من لفظه في كنز العمال ج 13 ص 95.

Hadithi 16

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “Ajeti i pastrimit (dëlirësisë) ka zbritur për pesë: Për mua, për Aliun, për Hasanin, për Hysejnin dhe për Fatimen”.³⁵

قال النبي صلى الله عليه وآله:
"أُنزِلَتْ آيَةُ التَّطَهِيرِ فِي خَمْسَةٍ فِيَّ، وَفِي عَلِيٍّ وَحُسَيْنٍ وَحُسَيْنٍ وَفَاطِمَةَ."

³⁵ “Is’afu Rragibijn”, f. 116; “Sahihu Muslim”, K. “Fadailu Sahabe”.

المصادر: إسعاف الراغبين ص 116، صحيح مسلم، كتاب فضائل الصحابة.

Hadithi 17

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Gratë më të mira të banorëve të Xhenetit janë katër: Merjemja, Asija, Hatixhja dhe Fatimja”.³⁶

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ: مَرْيَمُ وَآسِيَةُ وَحَدِيجَةُ وَفَاطِمَةُ.”

³⁶ “Sejru A’lamu en Nubelai”, vëll. 2, f. 126;
“Dhekhairul Ukba”, f. 44.

المصادر: سير أعلام النبلاء: ج 2 ص 126، ذخائر العقبى: ص 44.

Hadithi 18

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“I pari njeri që do të hyjë në Xhenet, është Fatimja”.³⁷

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"أَوَّلُ مَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ فَاطِمَةُ."

³⁷ “Jenabiul Meuefdeh”, vëll. 2, K. 56, f. 322.

المصدر: ينابيع المودة ج 2 ص 322 باب 56.

Hadithi 19

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Mehdiu është prej gjenezës sime dhe prej fëmijëve të Fatimes”.³⁸

قال النبي صلى الله عليه و آله:

“المهدي من عترتي من ولد فاطمة.”

³⁸ “Es Sauaikul Muhfikatu”, f. 237.

المصدر: الصواعق المحرقة ص 237.

Hadithi 20

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Allahu i Madhëruar e ka larguar nga zjarri vajzën time, fëmijët e saj dhe atë që i do ata. Për këtë ajo është quajtur Fatime”.³⁹

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“لَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ ، فَطَمَ ابْنَتِي فَاطِمَةَ وَوَلَدَهَا وَ مَنْ أَحَبَّهُمْ مِنَ النَّاسِ ،

فَلَيْلِكَ سُمِّيَتْ فَاطِمَةَ.”

³⁹ “Kenzul Ummal”, vëll. 6, f. 219.

المصدر: كنز العمال ج 6 ص 219.

Hadithi 21

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Fatimja është pari person nga Ehli Bejti, që do të më ndjekë mua (do vdesë pas meje)”.⁴⁰

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاطِمَةُ أَنْتِ أَوَّلُ أَهْلِ بَيْتِي لِحُوقًا بِي.”

⁴⁰ “Sahijhu el Bukharij”, K. “El Fadailu”; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 93; “Muntekhab Kenzul Ummal”, vëll. 5, f. 97.

المصادر: حلية الأولياء ج 2 ص 40، صحيح البخاري كتاب الفضائل، كنز العمال ج 13 ص 93، منتخب كنز العمال ج 5 ص 97.

Hadithi 22

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *“Fatimja është pjesë e imja. Më jep qetësi mua, çfarë e qetëson atë dhe më lëndon mua, çfarë e lëndon atë”*.⁴¹

⁴¹ “Sahijhu Muslim”, vëll. 5, f. 54; “Khasaisul imam Ali”, i Nisait, f. 121-122; “Mesabijhu es Sunneh”, vëll. 4, f. 185; “El Isabeetu”, vëll. 4, f. 387; “Sejr A’lamu en Nubelai”, vëll. 2, f. 119; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 97. I përfaqësoj me shprehjen e tij te “Sunenu-Tirmidhij”, vëll. 3, K. “Fadailu Fatime”, f. 241; “Hiljetul Eulijai”, vëll. 2, f. 40; “Muntekha Kenzul Ummali bi hamishi El Musned”, vëll. 5, f. 96; “Ma’rifetu ma jexhib li alel Bejti en Nebeu minel hakki ala men a’dahum”, f. 58; “Dhekhairul Ukba”, f. 38; “Tedhiretul Khaussi, f. 279; “Jenabiul Meueddeh”, vëll. 2, K. 59, f. 478.

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي، يُرِيئُنِي مَا رَأَيْهَا، وَ يُؤْذِنِي مَا آذَاهَا."

المصادر: صحيح مسلم ج 5 ص 54 ، خصائصالإمام علي للنسائي ص 121 و 122 ،
مصاييح الستة ج 4 ص 185، الإصابة ج 4 ص 378، سير أعلام النبلاء
ج 2 ص 119 ، كنزالعقال ج 13 ص 97، و قريب من لفظه في سنن الترمذي
ج 3 باب فضل فاطمة ص 241، حلية الأولياء ج 2 ص 40، منتخب كنزالعقال بهام
ش المسند ج 5 ص 96، معرفة ما يجب لآل البيت النبوي من الحق على من عداهم ص
58، ذخائر العقبى ص 38، تذكرةالخواص ص 279، ينابيع المودة ج 2 باب 59 ص
478.

Hadithi 23

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Fatimja është pjesë e imja. Më gëzon mua ajo që e gëzon atë”.⁴²

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مَعِيَ يَسُرُّنِي مَا يَسُرُّهَا.”

⁴² “Es Sauaikul Muhfikatu”, f. 180 dhe 230; “Mustedrekul Hakim”, “Ma’rifetu ma jexhib li alel Bejti en Nebeuuj minel hakki ala men a’dahum”, f. 73; “Jenabiul Meueddeh”, vëll. 2, K. 59, f. 468.

المصادر: الصواعق المحرقة ص 180 و 232، مستدرک الحاکم /، معرفة مايجب لآل البيت النبوي من الحق على من عداهم ص 73، ينابيع المودة ج 2 باب 59 ص 468.

Hadithi 24

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *“Fatimja është zonja e grave e banorëve të Xhenetit”*.⁴³

⁴³ “Sahijhul Bukharij”, K. “El Fadsilu”, kreu “Menakibu Fatime”, f. 1374; “Mustedrek es Sahihejn”, vëll. 3, K. “Menakibu Fatime”, f. 164; “Sunenu Et Tirmidhij”, vëll. 3, f. 226; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 93; “Muntekhab Kenzul Ummal”, vëll. 5, f. 97; “El Xhamiu es Sagijr”, vëll. 2, f. 654, Hadithi 5760; “Sejr A’lamu en Nubelai”, vëll. 2, f. 123; “Es Sauaikul Muhrika”, f. 187 dhe 191; “Khassisul imam Ali i Nisaij”, f. 118; “Jenabiul Meueddeh”, vëll. 2, f. 79; “El Xheuharatu fi nesebi Ali ue alibi”, f. 17; “El Bidajeu ue en Nihajetu”, vëll. 2, f. 60.

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ."

المصادر: صحيح البخاري ج 3 كتاب الفضائل باب مناقب فاطمة ص 1374، مستدرک الصحيحین ج 3 باب مناقب فاطمة ص 164، سنن الترمذی ج 3 ص 226، کنز العمال ج 13 ص 93، منتخب کنز العمال ج 5 ص 97، الجامع الصغير ج 2 ص 654 ح 5760، سير أعلام النبلاء ج 2 ص 123، الصواعق المحرقة ص 187 و 191، خصائص الإمام علي للنسائي ص 118، ينابيع المودة ج 2 ص 79، الجوهرة في نسب علي وآله ص 17، البداية والنهاية ج 2 ص 60.

Hadithi 25

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *“Fatimja është një pjesë e imja. Ai që e zemëron atë, më ka zemëruar mua”*.⁴⁴

⁴⁴ “Sahijhul Bukharij”, vëll. 3, K. “Fadailu Fatime”, f. 1374; “Khassisul imam Ali i Nisaij”, f. 122; “El Xhamiu es Sagijr”, vëll. 2, f. 653, Hadithi 5858; “Kenzul Ummal”, vëll. 3, f. 93-97; “Muntekhab bi hamish el Musned”, vëll. 5, f. 96; “Mesabijhu Sunneh”, vëll. 4, f. 185; “Is’afu err Rragibijn”, f. 188; “Dhekhairul Ukba”, f. 37; “Jenabiul Meueddeh”, vëll. 2, f. 52-79.

المصادر: صحيح البخاري ج 3 كتاب الفضائل باب مناقب فاطمة ص 1374، خصائص

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي فَمَنْ أَعْصَبَهَا أُعْصِبْنِي."

الإمام عليّ للنسائي ص 122/، الجامع الصغير ج 2 ص 653 ح 5858/، كنز العمال ج 3 ص 93 - 97/، منتخب بهامش المسند ج 5 ص 96/، مصابيح السنة ج 4 ص 185/، إسعاف الراغبين ص 188/، ذخائر العقبى ص 37/، ينابيع المودة ج 2 ص 52 - 79.

Hadithi 26

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Fatimja është krijuar engjëll në formë njeriu”.⁴⁵

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاطِمَةُ خُلِقَتْ حَوْرِيَّةً فِي صُورَةِ إِنْسِيَّةٍ.”

⁴⁵ “Manakib el Imam Ali i ibn el Megazilij”, f. 296.

المصدر: مناقب الإمام علي لابن المغازلي ص 296.

Hadithi 27

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Fatimja është engjëll në formë njeriu. Ajo nuk ka pasur menstruacione e nuk ka qenë e papastër”.⁴⁶

قال النبي صلى الله عليه وآله:

فاطمة خوراء آدمية لم تحض، ولم تطمث.

⁴⁶ “Es Seuaiikul Muhrika”, f. 160; “Is'afu err Rragibijn”, f. 188; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 94; “Muntekhab Kenzul Ummal”, vëll. 5, f. 93.

المصادر: الصواعق المحرقة ص 160 /، إسعاف الراغبين ص 188/، كنز العمال ج 13 ص 94، منتخب كنز العمال ج 5 ص 97.

Hadithi 28

Transmetohet nga Aishja se ka thënë: “Unë nuk kam parë kurrë njeri më të vërtetë se Fatimja”.⁴⁷

عن عائشة قالت :

"ما رأيت أحدا قط أصدق من فاطمة."

⁴⁷ “Mexhmau ez Zeuaid”, vëll. 18, f. 528, Botim i “Darul Minhaxh”; Hejthemij ka thënë: “Këtë hadith e ka transmetuar Et Tabarani në “El Eusat” dhe transmetuesit e tij janë transmetues të rregullt.

المصادر: مجمع الزوائد دار المنهاج، 528/18 قال الهيثمي: رواه الطبراني في الأوسط ورجاله رجال الصحيح.

Hadithi 29

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Fatimja është një pjesë e imja. Çfarë e zemëron atë, më zemëron mua dhe çfarë e kënaq atë, më kënaq mua”.⁴⁸

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاتِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي، يُغْضِبُنِي مَا يُغْضِبُهَا، وَ يُسْطِنِي مَا يُسْطِنُهَا.”

⁴⁸ “Es Sauaiukl Muhrika”, f. 188. I përafërt me thënien e tij gjendet në “Mustedrek es Sahihejn”, vëll. 3, f. 172; “El Xhamiu es Sagijr”, vëll. 2, f. 653, Hadithi 5859.

المصادر: الصواعق المحرقة ص 188، قريب من لفظه في مستدرک الصحيحين ج 3 ص 17
2، الجامع الصغير ج 2 ص 653 ح 5859.

Hadithi 30

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“O Ali! Fatimja është më e dashur te unë se sa ti. Dhe ti je më i rëndësishëm te unë”.⁴⁹

30- قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاطِمَةُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْكَ يَا عَلِيُّ ، وَأَنْتَ أَعَزُّ عَلَيَّ مِنْهَا.”

⁴⁹ “Mexhmau ez Zeuaid”, vëll. 9, f. 202; “Xhamiu es Sagijr”, vëll. 2, f. 654, Hadithi 5761; “Muntekhab Kenzul Ummal”, vëll. 5, f. 97; “Usdul Gabeh”, vëll. 5, f. 522; “Jenabiul Meuddeh”, vëll. 2, K. 56, f. 79; “Rs Sauaikul Muhrikah”, K. 3, f. 191.

المصادر: مجمع الزوائد ج 9 ص 202، الجامع الصغير ج 2 ص 654 ح 5761، منتخب كنز العمال ج 5 ص 97، أسد الغابة ج 5 ص 522، ينابيع المودة ج 2 باب 56 ص 7، الصواعق المحرقة الفصل الثالث ص 191.

Hadithi 31

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë:
"Fatimja është pjesë e imja, është zemra ime dhe shpirti im, që ndodhet mes dy anëve të mia".⁵⁰

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي ، وَهِيَ قَلْبِي ، وَهِيَ رُوحِي الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْ."

⁵⁰ "Nurul Ebsar", f. 52.

المصدر: نور الأبصار ص 52.

Hadithi 32

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Fatimja është zonja e grave të umetit tim”.⁵¹

32- قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ أُمَّتِي.”

⁵¹ “Sejr A’lam en Nubelai”, vëll. 2, f. 201; “Sahijhu Muslim”, K. “Fadailu es Sahabeh”, Pjesa “Menakib Fatime”; “Mexhmau Zeuaid”, vëll. 2, f. 201; “Is’afu err Rragibijn”. f. 187.

المصادر: سير أعلام النبلاء ج 2 ص 127، صحيح مسلم، كتاب فضائل الصحابة،
بإمناقب فاطمة، جمع الزوائد ج 2 ص 201، إسعاف الراغبين ص 87.

Hadithi 33

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Fatimja është degë prej meje. Më kënaq mua, çfarë e kënaq atë dhe më shtrëngon mua, çfarë e shtrëngon atë”.⁵²

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فاطمة شجرة مني، ينسطني ما ينسطنها، و يشؤني ما يشؤها.”

⁵² “Mustedrek es Sahihejn”, vëll. 3, K. “Menakibu Fatime”, f. 168; “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 96. “Muntekhab Kenzul Ummal”, vëll. 5, f. 97; “Sejr A’lam en Nubelai”, vëll. 2, f. 132.

المصادر: مستدرک الصحيحین ج 3 بایمناقب فاطمة ص 168/. کثر العمال ج 13 ص 96/.
منتخب کثر العمال ج 5 ص 97/. سیر أعلام النبلاء ج 2 ص 132.

Hadithi 34

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *"Fatimja është pjesë e imja. Atë e lëndon, çka më lëndon mua dhe mua më gëzon, çka e gëzon atë"*.⁵³

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي، يُؤْلِمُهَا مَا يُؤْلِمُنِي، وَ يَسُرُّنِي مَا يَسُرُّهَا."

⁵³ "Menakib El Khauarizmij", f. 353.

المصدر: مناقب الخوارزمي ص 353.

Hadithi 35

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“*Fatimja është pjesë e imja. Ai që e lëndon atë, më ka lënduar mua*”.⁵⁴

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“*فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي، مَنْ أَذَاهَا فَقَدْ أَذَانِي*”

⁵⁴ “Sunenul Kubra”, vëll. 10, K. “La jexhuz shehadetu el ualidu li ueledihi”, f. 201. “Kenzul Ummali”, vëll. 13, f. 96; “Nurul Ebsar”, f. 52; “Jenabiul Meuddeh”, vëll. 2, f. 322.

المصادر: السنن الكبرى ج 10 باب من قال: لا تجوز شهادة الوالد لولده ص 201، كنز العمال ج 13 ص 96، نور الأبصار ص 52، ينابيع المودة ج 2 ص 322.

Hadithi 36

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“*Fatimja është gëzimi i zemrës sime dhe djemtë e saj janë fryti i zemrës sime*”.⁵⁵

قال النبي صلى الله عليه وآله:

"فاطمة بهجة قلبي، وإبناها ثمرة فؤادي."

⁵⁵ "Jenabiul Meueddeh", vëll. 1, K. 15, f. 243.

المصدر: ينابيع المودة ج 1 باب 15 ص 243.

rreth virtyteve të Fatime Zahrasë (Paqja goftë mbi të!)

Hadithi 37

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë:
“Fatimja nuk është si gratë e njerëzve”.⁵⁶

قال النبي صلى الله عليه وآله:

“فاطمة ليست كبنات آدميين.”

⁵⁶ “Mexhmau Zeuaidi”, vëll. 9, f. 202.

المصدر: مجمع الزوائد ج 9 ص 202.

Hadithi 38

Burejdeja ka thënë: *“Nga gratë që ka dashur më shumë i Dërguari i Allahut, ka qenë Fatimja, kurse nga burrat, Aliu”*.⁵⁷

عن بريدة، قال:

“كان أحب النساء إلى رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فاطمة و من الرجال علي.”

Hadithi 39

⁵⁷ “Sunenu’t-Tirmidhi”, vëll. 5, Hadithi 3868, f. 698; “El-Mustedrek”, Hakimi e saktësoi atë.

المصادر: سنن الترمذي 5: 698 | 3868. ومستدرك الحاكم وصححه.

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “O Fatime, me të vërtetë, Allahu zemërohet për zemërimin tënd dhe kënaqet për kënaqësinë tënde”.⁵⁸

قال النبي صلى الله عليه وآله:
”يا فاطمة، إنَّ الله يغضب لغضبك، ويرضى لرضاك.”

⁵⁸ “El Mustedrek i Hakimit”, 3: 513; “Usdul Gabe”, 7: 224; “El Isabe”, 8: 159; “Es Saua’ikul Muhrika”, 175, Pjesa 11, K. 1, vëllimi i tretë; “El Khasaisul Kubra”, 2: 265; “Tehdhijbu Tehdhijb”, 12: 441; “Kenzu Ummal”, 6: 219 dhe 7: 111; “Dhekhairul Ukba”, 39.

المصادر: مستدرک الحاكم 3: 513. وأسد الغابة 7: 224. والاصابة 8: 159. والصواعق المحرقة: 175 باب 11 فصل 1 المقصد الثالث. والخصائص الكبرى 2: 265. وتهذيب التهذيب 12: 441. وكنز العمال 6: 219 و 7: 111. وذخائر العقبى: 39.

Hadithi 40

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “Oj Fatime! Allahu nuk të dënon as ty e asnjë prej fëmijëve të tu”.⁵⁹

قال النبي صلى الله عليه وآله:
"فَاطِمَةُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُعَذِّبُكَ ، وَلَا أَحَدٍ مِنْ وَلَدِكَ."

⁵⁹ “Kenzul Ummal”, vëll. 13, f. 96; “Muntekhab Kenzul Ummal bi hamishi Musned Ahmed”, vëll. 5, f. 97; “Is’afu err Rragibijn bi hamish Nurul Ebsar”, f. 118.

المصادر: كنز العمال ج 13 ص 96، منتخب كنز العمال بهامش مسند أحمد ج 5 ص 97،
إسعاف الراغبين بهامش نور الأبصار ص 118.

اسم الكتاب: اربعون حديثا في فضل فاطمة الزهراء عليها السلام

ترجمة الأحاديث : الشيخ ولنت (عباس) مريا

التصحيح الادبي: يريدا كولا

التصحيح اللغوي: ويولسا كاراي

الإخراج النهائي: صبريه فزا

الغلاف: اسراء مريا

الناشر: جمعية نسيم

تيرانا: 2023